

Lúša moja draha!

Dnes teda len ideme v Bratislavu; Lebo dnes len prízvuk Chalupka -
 líp! Domisli si moja draha, akí je ešte Slovák oprávdiví Slov-
 ákmi opustení, ako nasa veľa málo je podpieraná od imch, reb
 máa a štúra nebolo, na karbu a profnech bi poed elim juetom len otr
 temi ná; slovenski kmen. Am len básni i slovenski, kto bi mali na celo
 migjenki stat; neidi ke juetlu, ale, ako samo Chalupka teran zbati
 stroachom podviti v svojich djrach hni ostavaji. Na tomto vzijale
 potram tento list, muoj radel draha! Na Teba migjenka moja je
 na, vidim Ja ako tam v klobokom mojom tuim po mne a m
 hladim do Tvojho fadra, ako ak' ons so mnoh sorhoi; izjal nad
 tom. Po tomto uvode - ideu Ti dajce moje kamepurava. Pisati
 mion pravda ze len v duchu, ale oci po dafku pruzije

v tom Ti pisaa som presjeu k Ludevidov, kde som
 uieho, a aj veterani som po par vari. Na hostince
 nu, a najni u z zelenich stromu, kde som len udtuvam, ju
 moji, hostinci ten voj stau 130000 zl. v stryba, musja teda
 rat. Je v tom hostinci aj kavarna, najradkernejzja zo vseho
 jostich, kde ja nase hovim nye len drzje, ale aj utaju kojne. Ho-
 cea nini vsetko, is je slovenskuo, a kavarnik uti drah a radat, a
 so aj novim nase tam istotno udryje. ked som tabes chodiu po boret
 narej, tajni smatok ja jruca omogo amocnavau, ke som vrade nap-
 dobscmajetnost, ukladzenost mravov aj spravosbon u uan, a vsi
 to u nas nenachadzu. Slovaki je chudobni, v mircach nich zavot
 osebnti, uidiu na poli vissjeho i spolci, mjeko kivo. Mis
 na Teba, moja draha, a pruzju som ja ta mal aj zba a tu
 mjeko slobodnyjzjeho izvota, ke bde e f pruzje a se m

1882. r. 12. 1.

...eu proavate, leu sau frou felicitati cunvinto nista prou
 ...na pe joi. ...na poeste pisa - vebu asi, a Greta. &
 ...eu s blakun a Kriku a bromutu, vjedemfrou. ...na asi n
 ...po hodi, ale pceda krasat Kolori a equi paron je velik. - A Teraz
 ...u mrestan, lebu poist hodi na vstevu. ...teba von od lozim pija
 ...na die 14. oktobra. Loru tieku jau donu. Poli pne doteras u pija
 ...lon viforki natej vei pija. Od tiek sme ja dovedeli, ...ako bog
 ...nebudeme pripusteni, prave rati, u ani Madarou nepripustili. Musi
 ...ako privatni ipi, rati ani pro troch nemuorene chodi. A Kancelle
 ...Apogonko vli vebu ...a Marur, a ten nevadi o nivo, u Tatom na postu
 ...lebu so pceda nava va napomaha. Dnes ja ditala bileta kaudi ... k
 ...wodou Ludvikou, puzdi ja k temu, na stvork. Ja main ipi 30
 ...Ministru Kolovratou, ale neozas audienca vofahnut abo n
 ...Dnes Ti musj prichod flaki nemuorene; ...
 ...muo ipi je velika potrocha. Dnes pon ...
 ...lmera, a pcederou u Pregelica,
 ...ale illimfroum ja podvito
 ...nas vseti tesi; vizji pou

M 23 44 1/2

V Ljubli dne 11^{le} Novembra 1877.

Moja draga mila!

Vidiš ako sem Daleko od Teba? A' to na posila, če Daleko od svojej' najmilejše! Čer' Ti tega pomeniš, sebe aj Tebe toto obamirnja, a pisem Ti list tute. Poslavam Ta pismo, aj betuda miljeho; nech mi Vas mila vsemohucho hrani, a varuje!

Idem Ti Terar Jas' spavim o mojij' estu, draga moja! Lo Lobotiča me sa včasie vane pohlj, a pihli me k' r'eb. ōni na dol' cas. V Kolici me sa s' d'aktor d'ahim, napakovali cigarami a pebne brasnē me vitadali. Moram dol'imi cigarkami. Danks si estu mimo obotit'jeho pakla, v Kolici d'ubi pakel snupavjeho dupci. Kupjehu me mali d'as - o'om ale d'auku d' Stroj; kumost'fiki' listi d'p'kovi, d'ahjehu up'kovi k'istnu pisat. Dne b'he teda me po r'ebnici abo p'tau p'rd, želi d' d'ol'ice, a z'halina d' d'ol'ice. V d'ol'ice me u Vis'li žila obedovali, k'de sem p'oran aj mladjeho d'isti žila, Vlastenca. U d'ahorlawa me sa d'ol'ce v'ariti. d'ol'imi pivom p'otunili a sv'zpu, njehtami v'raduvali. P'tau sa na Teba a v'po, mirau sa na k'adu k'atke v'aditru.

Dovolil nam nas na hoc k sebe pod puzdenu zpetkom, ali
me naj ta mohli lepeji a dlje zabaviti a nho. Dovolili krasne
oraj nas ur davnost kotroja k prijati cakaji. Mi me ja
Teda flukli. Potom nas zahrabnu gupstkon uprivadnan
ur do turednej dedni. Tebe je to vretko riano.

V Rusave me v rocon obravili; to je bil gromi vecer kot
me namu melu Julka a Miloslava v dobri udari a veselo
nas cakaji uci narli. Dohatila nam vecer a sen dolni, tuden
a pokojni obicstvi romdlerje rane tela. Rano dia 7to son
tam v Katali pri Starbad. Ludi je tu velomi dolni - aj polvini;
lela beli rebr tak naravnne pottaum. Narim narnarali a
narakaji prind vretkaha dol, ovoga naji mnoho - a vretko to
kroh puchman lubom, davajaj narim ludijs tito dolni. U
nai izeto tepto dobruimnosti!

V Prudelok, dne 8to nov. prute pam Leta a Katalbore;
a tak me sa s rim dobre zabavovali. Tu me yrnali plon, a
sice ustuvanji. A Ludi la me upstavili ise v dnu den,
ali me tak mohli aj do Julnela aj do Katalbore; pravi
Lanuka totin mala bi do Stedi na Rusave a v teu den man
prind prava Lam. Tak me aj skatrine nedarali pam Lanu
ku na Rusave. V Prudelokale este me boli s dantom na
stortine. Je to velomi uklad od Katala Kostiuspeho! Uker
pode me si dal rjadel vina, ali me na Truji, apkovva
Kulthno zdavja vrpili ho; pri skudnicke me nar s ov,
don bolhojnon pomijali. Nreavom na vdrugi. Tak me

a Hoffina rebeli di Pristina, ki mau danks volotu, a kde sme bili
oba: prito ali sme s^o pufivsehin vzeli, ston pod ma
lainejosi muore do Brna da dstat.

Vltrosk tuda sme vecal rano vidi a Rufar: rac na Hoffin,
a idi sme petki ar do Lubla: Desu smu da'ovus toltki kus c^ost
petki neceji! Hladni, uspati, dolamami - o poru s^o me^o v^oas
sme dovariti do Lubla: A tu nas prijali tak, ako Ti toja
am^o dobre v^opisat nenuvorem. U^o to len p^ovenat Slovenciji
odca! Morava ji natolko len obavnera, (v^ozumeni Moravi
evanji l^otku) na volko teta slehatnje, j^ozija Slovenciji ta xiji!
U p. Semori, ston prijor hu prave p^ore nami po zelerinici
ro p^oroj v^oitavie, sme tuda cote aj dne. J^oho p^oavi, poton
sestrela Munka, p^o Semor, Danko a j^o, tak sme sa sp^ola
na sebe trafili, tu len P. Duljci, a mati li sme k^ol^o dno
nare tu. Tak je tu v^oreko po narsti!

Vhledi na este do Lubla mi c^ost oblahiovali. Medri naj^o
krajje v^ohledi ale p^oreda patri teato: od dedni poluvec
sa jednim narovni ide k Jaroviku, a toho narovo vidu z^oje
nej strani rasierem Radhorst, k prunoci, od poludnja
horim v^oissem, a na rapadu pokoroj Sjenstko, a petki k^ost
nad Odron, k^ode sa v^opisnaji v^ore v^onausse. A tam do
lej k prunoco v^ohodi sa k^onji v^oedi, a k^odel sa v^ore
stera! petki v^ohledi.

V Lubla sme bili u jedrohu Nemca, a^olet v^otku z^opu^ost^o
t^olko ludi; ale je to oraj tu velika obonalost v^o k^orsu,
d^ost^opehu

shledu. Nari ljudi su Jureni protiv tristo Nemica. Kasna lada
duljji videla uost. Tu leri na lada dost fardu - a predca mi
soje hospodarstvo Jureni lepsi vijadenus!

Dnes sa svojime do Tulneta, protiv po poludni
nari dovere p. Lepere do Stolavou, a tadaj svojime raj,
tra do Rattibou, protiv na Rusaou. U Nedela na koc
do Stolavou, u spoudelot do Rromenica; u ktorol do
Porne. U Porne si budem pisat, jesh budem trufae
u ladei moji odstav priteritat do Hodovina. Jeshli
sa ale nerabaouim ni u Porne, teda ka vraca spaliu
k Tebe. Ja mislim, u tak obolo jyatku lada prvou
ti ludicaku tivna pridem. Nari ale ves si pisat
ludem; moznus u si aj prate daco odpricem.

Vede sa mi dobe. Ludo ma tu velmi radi maji. A nari
Lepereouci sa znameniti luga. Teri ma vde ne u trau id
tak upominich, tak nulid, tak nari nakloneni d nari zoi.
Dankou je radost astu vat. - U Stolavoujad nari vaj
jeri ludi radi mat. A jo sa term na Tulneta Danko mi prou
sa rjjerat - ale ide ar aj on. U Tulneta ludem vrtis do,
dovom. Tam uci kuvan k mur osudni - kloyela vli
avola metali nepokojas. U tom vrtend osud narode,
nari ho. A to puosvato vid na mne prate, vrdjei nuzle
kde ruti chiroga veliki munitati. - Prodavouji u baska
pi ta vrti prouci, Lajka prodavoujeme jes vrti! Sta
proh s Vami. Ja ta vrtivam nejzaji a jru
svoj
najcertiji Miloslav

Ma 11
Naha,
astova
Trocha
na ces
keliou
poufun
na cesk
na da
proud
gese
re m
do nky
vbi
nau
v nove
nu ko
nau,
Ked u
to sbr
man

M 73 CM 41/3

Na Rusave dňa 14^{ho} Novembra 1847.

Moja milá, drahá Anička!

Dňa 14^{ho} listop. som Ti odšiel vo Tulneku na poste list. Druhá moja drahá, už ho teraz máš. Gem Ti teda zas správu podľa o mojich cestovaniach. Le ale mám teraz trochu viac chvil, teda sa ešte aj trochu nazad obrnem. Písal som Ti že veselo nam bolo s Dankom na ceste do Lúdelá. Gem Ti teda dačo podľa z tej veselosti. Pred keliom sme si začali spraviť s tabakom! Ja som bol profanta dobrých dŕžesou do Rusavi. Keď kelion pramoval na ceste sedelak jeden, a fajčil si svoju fajku! Dobro, povedal som Dankovi, tomuto musím dať dobrých tabaku do pár fajky. Prindui k nemu spítuvali sme sa ho, či má ra plat od toho gese popravného? Potom som mu kázal vŕtnať jeho fajku že mu dam dobrých uhospŕajich do nej! "Nech mi dajú do ruky" otrcaju ruky pítan ji slabučami dohori! "Jen dobre vytráse - ten rakuskej, smradlavij tabak" napomínau som ho ja! Len veru nič Moravan vŕtnasou si v nove napichani fajku; "No - toj mi dajú!" Ale ja som mu kázal i tje prijevati vŕtrabat, čo on poslušne vŕtrau, so svojimi kliničkou fajku do hola vŕtrabajuca. Keď už tak všetko hotovo bolo, prjedať som mu: "toj ŕbe to sŕepte" a odvŕtiť som sa idie ďalej! Danko sa mau vŕpuknuť od chyecku, a Moravu ŕtau ako zjavu. ni

Ruční puzerou na rem, kde jeho Tabák i sprjevarami sa čerňau
hned sa divau do fozej fajtki, ale najzjaci smješno lolu, keď ten
fak oči rivalenye mau, ako bi ho bu 2 mesjara dabro
dolu na rem rhodri! - Vtom ale som sa ja obrati, a chlapovi
hodie tabáku ňji do jednej, ale aspoň do 4 fajek dan. Doton
to len bou us ňuhaj! Obred si naepán d'fajtki - a divau sa za
nami, prvkm sme len kolveta za vsetk nezastli. - Je to tu byjedn
lud, už bi to naš Slovák nedvau sa tak neúsmo na toho, keď
bi mu tak fajtku ňechau vtrijase, ale keď ňji inoje, aspoň
bi mu dobre rabe hovan! Mali sme smješku dost!

No Pulnetu sme ohľadati tje svatje mjesto, na ktorich dabed prv.
wánjeho Komenškeho noha kračavala. Na mjesto toho domu, v
ktorom bivau tento prenasledovan' Osvecovatel celej Evropy, stoji
teraz peknu stavánja Školnuo! Škoda tak pamätngjeho
domu; pravda, ň ňenávist náh ňenška, nernajúe sa prívri
nad predsudki, ali mohla v spardi svatje pamjatki oeni
mala várku na tom dome! Nitau si teda okolo tam. Nu,
už aspoň to je v tom miluo fodi slovanskjimu, že na mjesto
domu, v ktorom najvätri pedagog, vichovavatel ľudstva bivau
škola stoji. Kebi len v ňej duch starjeho Komenškeho pre.
bivau! Hned pri tom dome stávan dabed Kostol bratrski, teraz
pravda, ju iba fakje znaki z ňeho, ako su vo vzkovi
znaki, keď peknu barancá zje! Z barancata sa obživou
organjm vlka; tak aj tu! Z Kostola toho starjeho, urobili Katobis
čjastku Kostola svojho, ako na tom mjesto vstavili! Kostol to
kras velmi krásni! Mi sme v ňom chodli ako tuone z velou
tich pomínuk'! To sme mali vseti na misli a v pamäti, ň tabed
chodjevau dabed Komenški, a přehnávan lud polóm!

Karduo
fratus
kde da
usnyer
řipn, a
řemi
tje sta
naju,
to vre
je Terar
neobri
nadren
čivo
daroby
boli pr
pár e
lím e
keď
vbi sme
hryad
Komen
tu ľau
je tu f
to wlo
ju kra
nuje pr
videlan
Tab w
velko je

ta čerňan
bedlen
dabro
hlavni
m. Doton
ta za
u byedni
toto, kel
, aspon
daked pr.
dnu, v
opi, stoji
tjeha
moris
oceniť
tam. Nu,
ujeste
tota bvan
ihu pre.
ski, teraz
vkoru
obzivni
ih katolici
kostel to
z velou
hi u tabci
bim!

Karduo nješteku v gasteke tej, ktora bola daked nješte brata Škib
brata nješte elektizoval; a nad domom tom, a nad zahradkou tou
kde daked Romenšči včeli proji návau, vrelko sa nam vdalo
usnyevai. J ten kber, čo tam stojí ve kraeh bijnich, i tje krički
řípu, čo tam pod múnou smutno stija, i tje breštanki, čo tam popri
řemi sa vnu, i tje bjeřički čo sa nad řulnetkom vnašaju, i
tje starovekije domi - čo tu na veki minulje cestovateta vproni-
naju, vrelko to nam bolo miluo, a vrelko nám křivalo, a vrelko
to vrelko to istuo vlu, čo Romenšči daked vidai. řulnetk
je teraz pustí - nič tu slavného! Am! leu kařan, ut hov ůci
neobřivije řjadneho z mřivého obřivatelřva! Popolnija
nadrenje dnuom břřkem - křinú a křinú, ako bi ři ři jalk
řivo nebolo! A pichodje řa řimi pokolenije mřivje, řlupje,
řarobije, ako bi řije p ři ři řarich - ale po dakih bivobod ři
boli postřpiti! Smutno - smutno to s ľudřvom! Vo řulnetku jesto
řař evanjelikon estě, ale ti leu řa kance řřiva p řitomuři i řimn.
řim evanjelikom! Am! ju řije evanjeli, am! ři řije katolici!
ked řme sa takto navřpominati nad řlepajřimi velkou Romenřřku
vli řme hore do řamku, do řahrad řřařnej! ře řije řveř, řřomi,
řřadři, řklenije domi adř, ale napřai nai estě řjala řřidna
Romenřřku! Jn daked Romenřřči p ři vdu z řřaromeřa řřijeha,
ta řjau řři nad ukrutnořřim velku, nad řerřnořřim ľudřva! řeraz
je ta řřava vřelko va vľeķřilije, vřibřejije, vřelanejije, ako
to vlu v řap Romenřřku! řo řřidne p řpa řaha vdu, řolo řřidne
ju řřasne řřomi, řveř, řhodniķi, domi a ře řřadřa. toto me
nuje p řer řerapi vřelanořřim! Ale vře nuř, řde ů je řed řejto
vřelanořřim? řde je ta řřava vřelanořřim řejto vřibřenořřim?
řak řom dnu p řjedau, řde je vřelanořřim řejto vřibřenořřim? řoto
vrelko je vřibřenořřim, řen řed řaleti p řmutniji vřkomi d řmutnej
vřenořřim!

Jan Boh ujede ho byt zpatkom do života zavola? Barbarstvo zaujalo
terajších moravských vředlanon! Tak sa stalo stělom blahoslavenej paměti Zerv
tinom! Zervtin vjedou náklad na viděnjí oblie Karabutej, on na prvejím zím
ku odvřívau za dChyí roki němich mužor, a klájazěm Zervti těsto biblie
xalovni, on kúie a tívie unalovni na to, ali lud pohřnosti sa nívie z
sej kúiti života! Jeho želo ležalo v Čechach kdesi; Asi teta jednonnu
a jeho potraton, Zervtinon na Moravi živajúemu ozánim, ali si tak slav
neho prjho madeba do vrdinej Kripti převezeti dau! Oni, Asi dali m
zopatti Zervtinore do trech truhlí, do ^{trjebornej} ~~trjebornej~~, úinovej a turim olovemí
a pichistali vretku do estí. Zervtin ale, bedar a ledabdi, počau jestja
pa s rebričovim vzom jme to slavno tělo Zervtina nezapomenutěbrijho
Česi sa právom pohorili! A dali truhlí na koč, a sprevodili v trumpe
slávnom mnohi páni a grofi ač na hranice; potom položili na
rebrinov' voz, ktoni po hranice za sprjevodim ijoji a tak do Moravi
prjhoj slavní Morava - nestavni. A čo vjao - Zervtin truhlí prjeboruje
a úinovej poprudeu, a deu z mích turim kapluku akúsi vřstavi! No
či je to nje barbarstvo? Kú čo prjam bi pohanom bu kóau muoj
ded, a kú bi len bu deu slavněho úkovanu jme člověčensvo, učtu bi sa
jeho panjatkú ostatním grovion! Ale takto Zervtina - Zervtin m
tupit! - to je barbarstvo!!

Z Tulneka jme išli do hídvlá. Na estí jme vli veseh! „lelonova fajštin“ ja
mala! Sepěriho tato prjeseň vřdi hádkala! Tak mu isla do pveda a žil! O
zod jme prjbedovatí a Sepěrih - a potom jme sa vjerli ar Novjji číta, do
Hoclavni k Bileitov. Obdivovau jme vřdi to množstvo peknič mjeje, tje
dobre vřadeuči polnje hospodarstva! To je dvi - vřojemu bi jme sa mi nati
iú nív na Moravi! Čim je lud polčieňejši, tím je pilnějši! A náš parun
je klupost nad klupost, nje len a polčieňiš, les aj u polčieňovatěm. Pan
prvatanajje su dvi polčieňje, lud otrock' rni žem' a pveda vretko
lepji sa má akú u náš! Vřiči nje jme ar vėier vli, ale pveda jme vřer
mohon, akú Krasno je to mesto! Křoda narko lud, iú neme vřauj mješ,
lebo bu v mestach j možni potvok bu vřdelanosti. Boží - keli geto
Kraso takji azron slóvodi nati, akú mi v Uhsach! Či to za vřdelan
neri mohla sa vřlovit v Krasně! Jmu pravda, že mi majetností

o pveda
hrava
ho pobjer
pod pveda
kú obliq
stempl
Stempl
je. Kev
Kupit,
tom n
ko nist
do
vřela
necim
nama
z hvra
bi ab
vřla
"kde p
vře l
da, t
mit
opit
Bileit
vřbi
nusse
živ
Di!
tak v

O predca len bjela, zrarenou, sud sluzobni a malonistni paruzi. Lud vi
 hrava zemi velkji vhaastvi, ale coze je na plez ked metane so oreltje.
 ho poljasa to mnozstvo planeth uradni kon. Od karidej mohitvoti sa
 pod foratimi tituli ubjeraju taxi a danti! A bjednich defas elatit,
 ked obligacii pise, musi mai stempel, ked quietanin rano dava ras
 stemp. ked proni o daci, stempel, ked ratuje ras stempel, a vrad' len
 stemple a taxi! ked kupuje, stemple, ked predava ras stemple potrebu
 je. ked ide ra kumna - ked che ja piva rapit - ked si che tabaci
 rapit, vrad' len samje stemple! Ale to je gjeba! Am misjet o
 tom nechem, najme u ten lud uz am len schopnost da i rje.
 ho misjet, a mus' se to tak mus' bi!

O Hoclavri sme pishi uz vris. Lepesi s karvuhom, ja a danti bolifne
 vesela Rompanii. Jajka elonova ja ras male. Danti noni vrpennau lei
 nelom pesen. Nad veskovem peta, v odvolkih je den! Za kam
 nama hvnei a serke so v nem! Zora deke obskakoje, Serke
 a hvna vetahoje, prodte serke ven! - Na branu raicu danti
 bi abo bi Turci a Tatar iohi, a rjivau hanaike! Djont
 vohu um elu naplasena, kd je? Enem otvorte "kricau d.
 "Kde pat je?" pitala ja gorka! "Enem otvorte! vrad' je
 vde hospoda?" Speluvau sa d. "O ne - nevi vde hospo.
 da, tam hoc je hospoda odpravdala gorka! "Ale d'emu vde
 mit hospodu" ras kricau danti. Djont musela se je to
 opiti' hanai, a mi sme sa na koi smi d' brijedni! Ar' vohu
 Biletkova a pohnala po klase danka! Polom sa ras daci pestro
 vohi somon, a vadali mna abo doktora a praportu! Ar'
 nupeli ra ozaj! Ar' sme sa popornivati! Jako to clovek
 zivota naleje - ked pidi medri ted formibani ohnetenit lu.
 di! A Biletkou ras prijati velmi dobre, ale sme uz predca tuni
 tak veseli nemohi bi abo ra Rucavi, v Cudoli a Rantiboni!

2 kardjeho Čeda a Nemca tri čoni, čo Slovaka D'Aluje a J'f'k'uje. Na dru-
hi den, to je v p'jatoch dne 12 Nov. chceli sme sa už' vrátiť; Leperi sa nufu
ponáhlat' k pohrebu, a mi sme chceli ešte v ten den na Kasavu ísť
rie. Ale Alu čoni bola až' smútkom pohostinná a zdržala nas k obedu,
so slabom nás omáňajac, že vrac' nás dajú odvieť! Tak sme sa
o 9^{tej} v p'jatoch rozlúčili s Leperoni, a šli sme pri obedu u Biletkon.
Obed bol skvostný - a trau do 3^{ch} po poludni. Potom sme teda šli na
p'riechu, a D'elika, nás nas vpravadiť až' na ten vrch čo je nad K'v'le-
vijami. Mi sme nufeli, že nás zaveru ked' ňje do R'atibora aspoň
ar' K'v'ku; k namu z'advoči ale, čajenie v Merinici od padolka, že
má vorkú ranu iba do Merinici nás zavieť. A na to bolo pred nami!
M'ia to m'zelo, lebo chceli sme vedieť, že len sem nás dajú dvieť, isté
ja nebom d'au zadržiati pri obedu. Už' ale ináč' nebolo; mi sme teda s Dou-
kom veľki nevoľki rozšli z p'riechu, čo sa p'v'om napis a večerom
v m'hle a r'mie cválati sme k R'atiboru. Najv'it'í strach sm' mali
pred B'č'boru, lebo sme vedeli, že v hoci pr'jevornika ňelude; a útr'is-
vas' li sa nam' íebolo chcelo! Tak sme v t'ichu strachom p'rihabkali do
Zablontki. Mesjai nám cer' h'ust' m'hle s'jetu ako len nohor;
K'raj tunajsi nufi li z'p'ainu. M'oz' vrchami dolinom teje b'č'va, stali
m'istami v'v'eraj' nad dolinami. V Zablontki sme sa st'aili v jednom
Dome, ali me sa p'epredati k'ade z'jako najlepšíe sa p'rodame ar'
oz'ebu p'ajenust' olejovjeho! To je olej tunajsi ľud' v'č'v'! B'č'li
to Hulvati, či Helviti. Potom sme dostali v'p'rávi, že dáti si p'ajer-
ník má' tuna b'č'ku, ten že nám ju p'v'č'gi: lebo k'ona sme už' s h'noj-
nicami mali, ktori súi nam' p'rajst'. B'č'lo li to p'ovefia b'vala,
ar' b'č'va na h'nojnicah o jednom k'oni sa p'revizat'. Jeli sme teda
do k'č'ni k'ade p'ajerník bol! Ovd'omus r'ch'adaj'ja r'nannik ľud'!
Danku mi v'z'p'avan, že var' p'raj' jeden človek k' nemu, a nepovefia
am' slova z'afadru si z'ovna za st'ual, a po dvoch si p'itau h'obu p'iva,

Danku mi
ho majú
doveťom
bevi p'
danka
odpovede
" Ale u
" Bra a
p'itau!
d'aj'ja
d'v'li,
p'et'ni
na t'j
na mi
v
nami
neerati
alebo
mennu
dobre
Fjai sa
na, v'
nedab
i s p'
a p'ote
hori u
sa na
i'f'ne

Ua du...
i fa mafu...
laon km...
k obedr,
fme fa...
dilekton...
fadli na...
ad koclau...
na asponi...
dolkta, re...
nami!
A, i, i, i, i, i...
teda s dou...
veceon...
3 pm mali...
de; a i, i, i...
abkali d...
mohor;
va, stali...
jednom...
dame ar...
mek tanaj...
ev! P...
ti papjer...
ur s hnoj...
bivala...
dli fme t...
mek lud!
nepovej...
holbu piva

Dauko mu odpravdeni dradostono, a vub seru pivonema, ale ze tu nedale,
no maji pivu. Clvek odroji. A Terar ja dauko sigoj stri stin
dovekom, a ten clvek mu papjermu od kroyeho sme mali do vln
bevi pitai Torab, to jest prickt! "Vod bud fu ori" pitau ja
dauko papjermu; ja sem pastor a Pafeni! Odpravden! "Jal?"
odpravden papjermu, tri dobre, ja sem byl u nich jednome!
"Ale u vme ne?" ras nepovinnajia clova odpravdeni dauko!
"Pra ano, u nich!" a potom vzpravau ako vi piva na fare
pitau! Dnyati pme sa ako cepci! Akuo podivnuo rhlji...
dauji sa! Tak sme fadli na Kiti prickt a clonovi fajtu
dhti, ar ja Moravu nadhadnavau na Kiti, a drzejedou nar
petri ar do Ratibora. V Ratibora sme sa do pitah co esto
na ty petrye kuoht dce za odvo zauji nai! On ale sa nedau
na milost, a tak sme mu k tim kuohtom dali esto 20 xftroj.
V Ratibori, storus mysto dauko Trodo pmerenimmi lita...
rami menuvau, re vraj Piz bor! Džins, storus fme na vln
nedati, vln mu Džano, vretmi pšotini, Hoclavie Ofhorie,
alebo inai Tomirove, a ja fme ras Hor talhorn Ostalkovon
menuvau! Tak nam ni nedale prvaji! V Ratibori sme sa
dobre navecerati, lahli si, ja fme mu trodm predladi, ale vipo.
Fjai sa rano fme span rpuorobni k fruktiku. Kava, peci...
na, vno, dlyeb - bli delye vci; lebo fme sa ur k obedu
nedali zduvat. Tak sme včasni rano o gtej die k Maseu.
i s p. Lavin ioli do Ostalkovej, kde fme ja spairu u kalendaru,
a potom po driti; s nim i Lavin ioli k horam. Dvd jame
hori nar vpravadi, vkaruji Tebe podravcuja, a rlati pajuji
sa na Teba vzponinati a kstivati sa doli, id vretko Ti ja
istne vtonam, dera moji vlatulika!

Do poludni v 2^h jme teda v Lobotu prišli do Aulavri; kde ja toto
a prvjaké som napísal dnes, to jest v nedelu dia 14^h Novembra, keď
vi v Helvetskom flautu hodi. Ti máš mysl obrátení na nás a ja na
Teba! Dnes Ti ludem a Blahospava pripisaj dobrin pivom na zdavoj; on
nás čaká, ako som Ti písal. Dne 15. pojedeme do Kromericka; Dne 16^h
do Brna. Do Hodonina teda by mi mohla poslat furmana dia 20
Novembra, to jest v Lobotu ludem. Nevejim čie či mi puzare do Hajja,
či s puzarob u ludem muset odit z Brna. Mislím teda urob takto,
dva moja!

Posli na noc v puzark do Holica priležitost: s Repeuom! Jestli byt v
puzark odrejón z Brna pridem na noc do Holica; jestli ti ma s bolnostu zdru
ti z Brna do Lobotu; nech furman z Holica vbehne do Hodonina, a pred
tým brnem to je pred mltom nedma čaka! Tak sa iste zhladam, a ja sa
vospriji dodam do Trojho naruje; moja zlata Amicka! Lebo nevejim či sa čas
vertnem; doteras jme mali tuna čapí tatje, ako mi Ti puzaj!

Atki furmana neucitla dostat na noc, než ho by do Holica v Lobotu
vprav; ja, ak nelude v Lobotu (dia 20 Novembra) jestli byt sa totiz do toho
času v Brni zabaovi, furmana v Hodonine, pojedeme perki do Holica
z Vaculovi, a tam ludem čakat furmana do prv ludija. Ak či
ho nelude, prvhatrom perki do Helvetského.

Hadam Ti este ludem písať, dva moja. Ale nevejim či mi čas bude sta
at. Ak Ti neludem písať dva pravam Ti vsetho. Najdubritejši krotk niste
zar bude stavari - a puzi neodtvičnja Brna, kde Sembera Janatifuje
puzi nam! To je obmedzená klava, a zato pram máti byt tak ľavna
niekí za to, čo má. Ja som us' chladnejši, než abich sa na taktu hutoruod
urazav; klavel vjem, že je inzejho zmyslaňši.

Prostivam ta' andel mojej stovari. Im som dalej od Teba, tm horujnja
mo zjadon po Teba naplnnja; a tak už by sa zapuzjem - a ludem sa este
do Lobotu klat. het je nare divadlo, wsemi do seni, pred adrame. Prosta latma
onogho kultura. A byt' klavna, edrava! Dvredovzemi Lajška, Apustli
vi od puzelame vretei uprimnos pozdravujji a bstavame jih vretei. Mlkoji edran
a klava jako capu! Som troh s Tebou, moja zlata Amicka! Jalom Troj somi Mlkoji